

מסכת זבים

פרק ה

א. הנוגע בזב או ששהזב נוגע בו, המסיט את הזב או ששהזב מסיטו, מטמא אכלים ומשקים וכלי שטרף במגע, אבל לא במשא. כלל אמר רבי יהושע, כל המטמא בגדים בשעת מגעו, מטמא אכלים ומשקין להיות תחלה, והידים להיות שניות, ואינו מטמא לא אדם ולא כלי חרס. לאחר פרישתו ממטמאיו, מטמא משקין להיות תחלה, והאכלין והידים להיות שניות, ואינו מטמא בגדים:

ב. ועוד כלל אחר אמרו. כל הנשא על גבי הזב, טמא. וכל ששהזב נשא עליו, טהור, חוץ מן הראוי למשכב ולמושב והאדם. כיצד. אצבעו של זב תחת הנדבדב, הטהור מלמעלה, מטמא שנים ופוסל אחד. פרש, מטמא אחד ופוסל אחד. הטהור מלמעלה והטהור מלמטה, מטמא שנים ופוסל אחד. פרש, מטמא אחד ופוסל אחד. האכלין והמשקין, המשכב, והמושב והמדף מלמעלה, מטמאין שנים ופוסלין אחד. פרשו, מטמאין אחד ופוסלין אחד. והמשכב

וְהַמּוֹשֵׁב מִלְמָטוֹן, מְטַמְּאִין שְׁנַיִם וּפּוֹסְלִין אֶחָד. פֶּרֶשׁוֹ, מְטַמְּאִין שְׁנַיִם
וּפּוֹסְלִין אֶחָד. הָאֶכְלִין וְהַמְשָׁקִין וְהַמְדָּר מִלְמָטוֹן, טְהוֹרִין:

ג. מִפְּנֵי נְשָׂאֲמוֹר, כָּל הַנוֹשֵׂא וְנֹשֵׂא עַל גִּבִּי מִשְׁכָּב, טְהוֹר, חוּץ מִן
הָאָדָם. כָּל הַנוֹשֵׂא וְנֹשֵׂא עַל גִּבִּי הַנִּבְלָה, טְהוֹר, חוּץ מִן הַמַּסִּיט. רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אֵף הַנוֹשֵׂא. כָּל הַנוֹשֵׂא וְנֹשֵׂא עַל גִּבִּי הַמֵּת, טְהוֹר,
חוּץ מִן הַמַּאֲהִיל, וְאָדָם בְּזִמְן שֶׁהוּא מַסִּיט:

ד. מְקַצֵּת טֵמֵא עַל הַטְּהוֹר וּמְקַצֵּת טְהוֹר עַל הַטֵּמֵא, חֲבוּרֵי טֵמֵא עַל
הַטְּהוֹר וְחֲבוּרֵי טְהוֹר עַל הַטֵּמֵא, טֵמֵא. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, מְקַצֵּת
טֵמֵא עַל הַטְּהוֹר, טֵמֵא. וּמְקַצֵּת טְהוֹר עַל הַטֵּמֵא, טְהוֹר:

ה. הַטֵּמֵא עַל מְקַצֵּת הַמְשָׁכָב וְהַטְּהוֹר עַל מְקַצֵּת הַמְשָׁכָב, טֵמֵא.
מְקַצֵּת טֵמֵא עַל הַמְשָׁכָב וּמְקַצֵּת טְהוֹר עַל הַמְשָׁכָב, טְהוֹר. נִמְצְאוּ
טֵמְאָה נִכְנָסֶת לוֹ וְיוֹצֵאת מִמֶּנּוּ בְּמַעֲוִטוֹ. וְכֵן כָּפַר שֶׁל תְּרוּמָה נִשְׁהוּא
נִתּוֹן עַל גִּבִּי מִשְׁכָּב וְהַנִּיר בֵּינֵתִים, בֵּין מִלְמַעְלָן בֵּין מִלְמָטוֹן, טְהוֹר.
וְכֵן בְּאֶבֶן הַמִּגְנֵזֶת, טְהוֹר. רַבִּי שְׁמַעוֹן מְטַמֵּא בְּזוֹ:

ו. הַנוֹגֵעַ בְּזָב, וּבִזְבָּה, וּבִגְדָה, וּבִיּוֹלָדָת, וּבְמִצְרָע, בְּמִשְׁכָּב, וּמוֹשֵׁב,
מְטַמֵּא שְׁנַיִם וּפּוֹסֵל אֶחָד. פֶּרֶשׁ, מְטַמֵּא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד, אֶחָד הַנוֹגֵעַ
וְאֶחָד הַמַּסִּיט וְאֶחָד הַנוֹשֵׂא וְאֶחָד הַנֹּשֵׂא:

ז. הַנוֹגֵעַ בְּזוּבוֹ שֶׁל זָב, וּבִרְקוֹ, בְּשִׁכְבַּת זָרְעוֹ, בְּמִימֵי רִגְלָיו, וּבְדָם הַנִּדָּה, מְטִמָּא שְׁנַיִם וּפּוֹסֵל אֶחָד. פֶּרֶשׁ, מְטִמָּא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד, אֶחָד הַנוֹגֵעַ וְאֶחָד הַמְּסִיט. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִף הַנוֹשֵׂא:

ח. הַנוֹשֵׂא אֶת הַמְּרַכֵּב וְהַנֹּשֵׂא עָלָיו וְהַמְּסִיטוֹ, מְטִמָּא שְׁנַיִם וּפּוֹסֵל אֶחָד. פֶּרֶשׁ, מְטִמָּא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד. הַנוֹשֵׂא אֶת הַנִּבְלָה, וְאֶת מִי חֲטָאת שֶׁישׁ בָּהֶם כִּדֵּי הַזֵּיה, מְטִמָּא שְׁנַיִם וּפּוֹסֵל אֶחָד. פֶּרֶשׁ, מְטִמָּא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד:

ט. הָאוֹכֵל מִנִּבְלַת עוֹף טְהוֹר וְהִיא בְּבֵית הַבְּלִיעָה, מְטִמָּא שְׁנַיִם וּפּוֹסֵל אֶחָד. הַכִּנִּיס רֹאשׁוֹ לְאוֹיר הַתַּנּוּר, טְהוֹר, וְטְהוֹר הַתַּנּוּר. הֶקְיָאָה אוֹ בִלְעָה, מְטִמָּא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד. וְכִשְׁהִיא בְּתוֹךְ פִּיו, עַד שֶׁיִּבְלַעְנָהּ, טְהוֹר:

י. הַנוֹגֵעַ בְּשֶׁרֶץ וּבְשִׁכְבַּת זָרַע, וּבְטִמָּא מֵת, וּבְמִצְרַע בִּימֵי סִפְרוֹ, וּבְמִי חֲטָאת שֶׁאֵין בָּהֶם כִּדֵּי הַזֵּיה, וּבְנִבְלָה, וּבְמְרַכֵּב, מְטִמָּא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד. זֶה הַכֹּל, כֹּל הַנוֹגֵעַ בְּאֶחָד מִכָּל אַבוֹת הַטְּמֵאוֹת שֶׁבַּתוֹרָה, מְטִמָּא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד, חוּץ מִן הָאָדָם. פֶּרֶשׁ, מְטִמָּא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד:

יא. בַּעַל קָרִי, כַּמֵּגַע שֶׁרֶץ. וּבוֹעֵל נִדָּה, כְּטִמָּא מֵת, אֵלָּא שֶׁחֲמוּר מִמֶּנּוּ בּוֹעֵל נִדָּה, שֶׁהוּא מְטִמָּא מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב טְמֵאָה קֹלָה לְטִמָּא

אָכֵלִין וּמִשְׁקִין:

יב. יָאֵלֹוּ פִּוסְלִים אֶת הַתְּרוּמָה. הָאוֹכֵל אֶכֶל רֹאשׁוֹן, וְהָאוֹכֵל אֶכֶל
שֵׁנִי, וְהַשּׁוֹתֶה מִשְׁקִין טִמְאִין, וְהַבָּא רֹאשׁוֹ וְרִבּוֹ בְּמִים שְׂאוּבִין,
וְטָהוֹר שֶׁנִּפְּלוּ עַל רֹאשׁוֹ וְעַל גִּבּוֹ שְׁלֵשָׁה לִגִּין מִים שְׂאוּבִין, וְהִסְפֵּךְ,
וְהִידִים, וְטָבוֹל יוֹם, וְהָאֹכֵלִים וְהַכֵּלִים שֶׁנִּטְמְאוּ בְּמִשְׁקִים: